

IN MEMORIAM
dipl. ing. **BRANKO GRGURIĆ**
(1928.—1988.)

Dana 23. 09. 1988. godine u Virovitici u 61 godini života preminuo je **BRANKO GRGURIĆ**, dipl. ing. agr., zamjenik generalnog direktora PIK-a Virovitica.

Otišao je nenadano, tako reći s radnog mjesta, po obilasku polja Kombinata, pripremljen i u mislima na sutrašnje savjetovanje o proizvodnji pšenice.

Poljoprivredni kombinat Virovitica izgubio je svog jedinog i dugogodišnjeg "tehničkog", ili po službenom nazivu zamjenika generalnog direktora, koji je obavljao tu dužnost takoreći od postanka Kombinata.

Njegov dugogodišnji rad u Kombinat u učinio ga je sinonimom ovog kolektiva: cijeli razvoj Kombinata, uspjesi i teškoće, bili su nedjeljivo povezani s aktivnošću njegovog "tehničkog". Stoga

nije čudno, da je baš na taj način i nenadano otišao i rastao se od Kombinata, od struke, od svoje obitelji, od svojih suradnika i prijatelja.

Volio je svoj poziv, svoju struku, slavonska polja. Zato u svom životnom putu nije mijenjao struku, funkcije ni radna mjesta i svaka stepenica i korak njegovog puta kao da je vodio postavljenom cilju.

Rođen u ravnoj Slavoniji u Novoj Bukovici 31. 03. 1928., poslije završene osnovne škole u rodnom mjestu i građanske škole u Podravskoj Slatini, te Srednje poljoprivredne škole u Križevcima, završio je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu. Prva svoja iskustva u struci sticao je u PIK-u Đakovo, u vinogradarstvu Mandičevac. Zatim, a kaže jedan zapis u novinama iz daleke 1956. godine, "jedan mladi agronom vratio se svojim slavonskim ravnicama i poljima" i radio je kao voditelj proizvodnje i upravitelj u OPZ Novoj Bukovici.

Već tada njegova stručnost i radinost osigurali su mu sudjelovanje u Voćarsko vinogradarskom savezu u Podravskoj Slatini, Ratarsko sjemenarskom savezu u Virovitici i Upravnom odboru Osnovnog zadružnog saveza u Virovitici. Tim slijedom dolazi na radno mjesto Sekretara za biljnu proizvodnju Poljoprivredno šumarske komore tadašnjeg Kotara Virovitica, stekavši svojim radom reputaciju kreativnog stručnjaka.

Sagledavajući perspektivu razvoja poljoprivrede ovog područja, bio je jedan od glavnih nosioca ideje o formiranju Kombinata.

Dosljedan svojem pozivu i ljubavi prema struci, Branko Grgurić je počeo radom u Kombinat u 1. 11. 1962. godine i dijeli s njim dobro i zlo, a 1983. i 1986. godine vršio je i dužnost generalnog direktora.

Njegove su velike zasluge u razvoju Kombinata u cijelini, a posebno u proširenju i osposobljavanju poljoprivrednih površina, unapređenju organizacije proizvodnje, u ekipiranju stručnih kadrova i u suradnji sa naučnim institucijama u primjeni naučnih saznanja u praksi.

Angažiranje izvan Kombinata također je bilo široko i trajno. Bio je u raznim stručnim odborima, komisijama i organizacijama vezanim za poljoprivredu: višegodišnji delegat u Skupštini Privredne komore SRH, delegat i prvi predsjednik Izvršnog odbora Poslovne zajednice za sjemenarstvo "Sjemeservis" u Zagrebu, delegat i predsjedavajući

Skupštine Agroindustrijske zajednice SR Hrvatske, delegat Koordinacionog odbora programa "Drava", delegat Poslovno-prehrambenog sistema Osijek, delegat i predsjedavajući Skupštine Zajednice rizika, imovine i lica "Croatia" Zagreb, delegat Skupštine općine, član IO Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara SR Hrvatske.

Istovremeno sa svojim stručnim razvojem uključuje se u politički život. Svesrdan rad i aktivno djelovanje na svim područjima rada, rezultiralo je primitkom u članstvo Saveza komunista u 1958. godini.

Ono što najviše krasi jednog čovjeka i člana Saveza komunista Jugoslavije, bile su i osobine druga Branka. Prije svega bio je disciplinirani član SKJ i vrlo kritičan i pravedan u odmjeravanju bilo kakvih pa i najmanjih poremećaja u Savezu komunista i svojoj radnoj sredini. Kao član tvorničkog komiteta SK PIK-a Virovitica, bio je aktivni učesnik u organiziranju i usmjeravanju rada društveno-političkih organizacija.

Bio je više godina član redakcije stručnih časopisa: "Agronomskog glasnika" i "Poljoprivrednih aktualnosti".

Ing. Grgurić bio je poznat i dobro primljen u svim organizacijama i asocijacijama poljoprivredne struke u Republici i šire.

Sve veze sa fakultetima, institutima i drugim organizacijama najvećim su dijelom plod njegovih kontakata. Tako je bio i inicijator međunarodne suradnje u struci, posebno sa NR Mađarskom i SR Njemačkom.

Kao kolega i drug u poslu, bez obzira na njegove funkcije bio je toliko blizak i pristupačan svakom radnom čovjeku i nije nikoga i nikada ostavljao bez nade u bolje, ako mu se netko obraćao sa stručnim ili životnim problemima. I ponekad u drugačijem gledanom rješenju problema, resila ga je vrlina da nikada nije bio ličan, nije gledao sebe i svoju korist, jer je bio čovjek širokih pogleda, svestranog obrazovanja i opće kulture.

Za zasluge i za svestrano učešće u radu na razvoju Kombinata i poljoprivrede u cjelini, u društveno-političkim organizacijama i asocijacijama poljoprivrede, odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem Predsjedništva SFRJ, te nizom drugih priznanja i pohvala.

Ispraćen od svojih najbližih i najdražih — obitelji, kolektiva, profesora poljoprivrednih i veterinarskih fakulteta, predstavnika instituta, radnih organizacija, poslovnih udruženja društveno-političkih organizacija, predstavnika JNA, predstavnika poljoprivrede iz NR Mađarske, kolega, prijatelja i znanaca, otišao je AGRONOM koji je svojim djelom uvelike zadužio Poljoprivredni kombinat Viroviticu, poljoprivredu Slavonije.

Neka mu je za sve h v a l a.

Maks Šcnjug, dipl. ing.